

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ.

Ο ΠΡΟΥΣΣΙΑΚΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ.

§. I.

Εἰσαγωγή.

Ἡ περιγραφὴ τοῦ διοργανισμοῦ τοῦ Προυσσιακοῦ στρατοῦ, ἡ ἐξέτασις τῶν πλεονεκτημάτων καὶ ἴδιοτήτων αὐτοῦ εἶναι ἵσως ἀκατάλληλος καὶ ὀλίγον ὀφέλιμος εἰς τὸ Κοινόν: ἀκατάλληλος μὲν ἐπειδὴ δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι οἱ πρώτοι χαρακτῆρες τοῦ διοργανισμοῦ τούτου εἶναι ὀπωσοῦν γνωστοὶ εἰς αὐτὸν, ὀλίγον δὲ ὀφέλιμος, ἐπειδὴ δὲν θέλει κινήσει εἰμὴ μόνον τὴν περιέργειαν τῶν ἴδιως εἰς τοῦτον ἀσχολουμένων. Μὲν δῆλα ταῦτα αἱ δυσκολίαι αὗται ἐξαλείφονται ἀπὸ τὴν σημαντικότητα αὐτὴν τοῦ ζητήματος. Πολλοὶ εἶναι οἱ ἔχοντες γνῶσιν ἐντελῆ περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, ὅχι δύμως ὀλίγοι οἱ ἔχοντες ἰδέαν πολλὰ σκοτεινὴν καὶ συγκεχυμένην, καὶ περιγραφὴ τις, ἀν καὶ σύντομος τοῦ διοργανισμοῦ τοῦ Προυσσιακοῦ στρατοῦ ἡμπορεῖ νὰ παρουσιάσῃ καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς εἰδήμονας καὶ βασίμως σπουδάζοντας αὐτὸν νεώτερόν τι, τὸ ὄποιον ἵσως τοὺς δυνάμεθα πατεύσωμεν, ὅτι ή ἀνάγνωσις τοῦ παρόντος δὲν θέλει περιορισθῆ ἐις μόνους τοὺς εἰς τὰ στρατιωτικὰ καταγινόμενους. Τὰ στρατεύματα ἐνὸς Κράτους, ἐξεταζόμενα ἴδιαιτέρως καὶ ἀνεξαρτήτως ἀπὸ τὰ Κράτη ἢ συγετικῶς, ἀλλάζουν δῆλως διόλου μορφὴν. Οἱ στρατὸς συγκείμενος ἀλλοτε ἀπὸ ξένους ἢ αὐτόχθονας στρατιώτας, τοὺς ὅποιους ἢ ταλαιπωρίᾳ καὶ ἢ πρὸς τὴν ἐργασίαν ἀποστροφὴ ἡνάγκαξε νὰ καταφεύγωσιν ὑπὸ τὴν προστατεύουσαν αὐτοὺς σημαίνην τῆς πατρίδος των, πολέμιος ἢ ἐγθύδος τοῦ ἐθνους,

τοῦ δποίου διηγειρε πάντοτε τὴν ἀντιπάθειαν διὰ τῆς ἴσχυρᾶς καὶ βαρείας καταπιέσεώς του, σύγκειται τώρα ἀπὸ τοὺς υἱοὺς τῆς πατρίδος, οἵτινες ἀφοῦ ἐκπληρώσωσι τὸ πρὸς αὐτὴν χρέος των ἐπανέρχονται εἰς τὸν ἴδιωτικὸν βίον καὶ ἀποτελοῦσι μέρος σημαντικὸν τοῦ ἔμπορου. Ἡ τάξις αὕτη οὖσα ἡ αὐτὴ σχεδὸν εἰς ὅλα τὰ ἔθνα ἴσχυει περισσότερον παρὰ εἰς τὰ ἄλλα εἰς τὴν Προυσσίαν, ὅπου ὁ στρατὸς σύγκειται ἐκ τῶν πολιτῶν. Ὁ στρατὸς ἐνταῦθα εἶναι πολιτικὸν σύστημα, ἐπὶ τοῦ δποίου στηρίζεται ἡ ὑπαρξίας τοῦ Κράτους, καὶ ἀγεν τῆς γνώσεως τοῦ δποίου δὲν δύναται τις νὰ κρίνῃ κατὰ βάθος τὴν ἐσωτερικὴν κατάστασιν αὐτοῦ.

Πρὸς ἔμβολον εἰς λεπτομερεῖς ἔξετάσεις τοῦ διοργανισμοῦ τοῦ ἔνεστῶτος Προυσιακοῦ στρατοῦ εἶναι ἀναγκαῖον νὰ ἐπανέλθωμεν εἰς τοὺς ἀρχαίους χρόνους καὶ νὰ ἔξετάσωμεν τὰ πράγματα εἰς αὐτὴν τὴν ἀρχήν των. Εἰς τὸν Φριδερίκον τὸν μέγαν γρεωστεῖ ἡ Προυσσία τὴν ἀποκατάστασίν της ὡς κράτος πρώτης τάξεως μεταξὺ τῶν ἐπικρατειῶν τῆς Εὐρώπης. Πρὸ τούτου ἡ ἐπιρρόη της ἦτο δευτερεύουσα καὶ ἀδύνατος. Διὰ τῆς κατακτήσεως τῆς Σιλεσίας καὶ τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Πολωνίας ἀπέκτησεν ὁ μέγας οὗτος ἀνὴρ ἀπορριστικὴν ψῆφον εἰς τὰς ὑποθέσεις τῆς Γερμανίας, ητις ἐγνώρισεν ἔκτοτε εἰς τὸν ἡγεμόνα αὐτὸν τὸν κύριον καὶ ἀρμόδιον ὑπερασπιστὴν της καὶ τὸν μάνον δυνάμενον νὰ ἐμποδίσῃ τὴν καθημερινὴν ἐπαύξησιν τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Αὐστριακοῦ Οἴκου.

‘Ο Φριδερίκος ἐνόησε κάλλιστα ὅτι ἔχρεώστει τὴν ὑπεροχὴν ταύτην τόσον εἰς τὸν στρατόν του, ὅσον καὶ εἰς τὴν ἔξοχον εύφυταν του: «Ἐπὶ τοῦ στρατοῦ ἐπερείδεται τὸ Κράτος, εἶπεν ὁ Ἰδιος, ὡς οὐδὲν κόσμος ἐπὶ τῶν ὅμων τοῦ Ἀτλαντος οὐ γνώμη τῆς ὄποιας ή ἀλήθεια ἀναφεύεται ἐνόσῳ ὁ διοργανισμὸς τοῦ στρατοῦ συμφωνεῖ μὲ τὴν ἐποχήν. Ἄλλος ὁ Προυσιακὸς στρατὸς ἦτο τότε μηχανὴ, διὰ τῆς ὄποιας γάριν τῶν μεγάλων του προτερημάτων καὶ τῆς ἐκτάκτου ὑπεροχῆς του ἡξιώθη ὁ Φριδερίκος τῶν λαμπροτέρων ἀποτελεσμάτων, καὶ τὴν ὄποιαν διείθυνε γάρ τον μία

τάξις ἀγωτέρα, χαίρουσα μόνη δλα τὰ προνόμια, ἡ εὐγένεια. Παρῆλθον οἱ χρόνοι καὶ ὁ στρατὸς τῆς Προυσσίας, μένων εἰς τὴν δούλιαν ὁ Φριδερίκος τὸν ἄφοις κατάστασιν, εὐρέθη ἐξαιρόντης ἐκτεθειμένος, ἐνώπιον τῆς γαλλικῆς Ἐπαναστάσεως, ἐνώπιον δηλαδὴ ἰδέας, τὴν δούλιαν δὲν ἤδυνθη νὰ καταλάβῃ, πεποιθὼς ἀπὸ ἀφοσίων μᾶλλον εἰς τὴν σταθερὰν ὑπεροχήν του καὶ στηριζόμενος ἐπὶ τῶν μεγάλων στρατιωτικῶν του γνώσεων! Αἰδούστηχίαι τὰς δούλιας ὑπέφερεν ὁ Προυσσιακὸς στρατὸς εἰς τὴν πάλην του ἐναντίον τῆς ἐπαναστάσης Γαλλίας δὲν ἐξήρκεσαν διὰ ν' ἀποδείξωσιν εἰς αὐτὸν ὅτι αἱ ἐποχαὶ δὲν ἥσαν πλέον αἱ αὔται, ἀλλ' ὅτι ἀπήτουν διοργανισμὸν ἐν ἐπιστροφῇσόμενον ἐπὶ κανόνων ἀναλόγων μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ αἰῶνος· κακῶς ἐξηγοῦντες τὰ αἴτια τῆς ἀποτυχίας των καὶ ἀποδίδοντες αὐτὰ εἰς λάθη τῆς διοικήσεως τῶν στρατευμάτων, εἰς τὴν βραδύτητα τῶν συμμάχων, εἰς τὴν ἀκρασίαν τοῦ καιροῦ καὶ εἰς ἄλλους ἀπερισκέπτους λόγους, οἱ πιστοὶ ὄπαδοι τῶν κανόνων τοῦ Φριδερίκου καὶ τῆς Τακτικῆς ἔμπειροι στρατηγοὶ ἐξηκολούθουν ν' ἀπομακρύνωνται ἀπὸ τὴν ἀλτηφειαν καὶ νὰ ὑποκύπτωσι καθ' ἐκάστην εἰς ἀπάτας. Ο στρατὸς, πιστὸς πάντοτε εἰς τὰς παλαιὰς του προλήψεις, καὶ μὴ στέργων κατ' οὐδένα τρόπον νὰ τὰς ἀποβάλῃ, ἔμεινεν εἰς τὴν αὐτὴν στάσιν ἕως ὅτου τὸ μέγα μάθημα τῆς Ἰένας, καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Τιλσίτ, ἥνοιξε τοὺς δόφικαλμοὺς τῶν ἡγεμόνων τῆς Εὐρώπης, καὶ κατ' ἐξοχὴν τοῦ Βασιλέως τῆς Προυσσίας, καὶ ἐδίδαξε διὰ τρομερῶν παραδειγμάτων, ὅτι οἱ παλαιοὶ διοργανισμοὶ, ὡς καὶ ἡ παλαιὰ Τακτικὴ, δὲν ἥσαν σύμφωνα πλέον μὲ τὰς νεωτέρας ἐποχάς. Η εἰρήνη τοῦ Τλοίτ κατέστησε πόλιν τὴν Προυσσίαν Ἐπικράτειαν δευτέρας τάξεως· τὸ ἥμισυ τῶν ἐπαρχιῶν τῆς ἥτο κυριεύμένον καὶ ὁ Ναπολέων ἐπέβαλεν εἰς αὐτὴν νόμον κακταστρεπτικὸν, ἀπαγορεύοντα τὴν ὑπαρξίαν στρατοῦ ὑπερβαίνοντος τὰς 40 χιλ. ὅστις ὅμως ὑπῆρξεν ἀνελπίστως ἡ βάσις τοῦ νέου διοργανισμοῦ. Η Προυσσία ἐδύστηχε μεγάλως, καὶ ἐκ τῶν μεγάλων δυστηχιῶν τῆς ἐκατάλαβε τέλος ὅτι ἡ σωτηρία τῆς ἐξήρτητο ἀπὸ ἕνα γέον διοργανισμὸν τοῦ στοχατοῦ κατάλληλον μὲ τὰς

ένεστώσας ὡδέας. Ὁ στρατηγὸς Σαρχόρστος ἐνόπει πρῶτος τὴν κατεπείγουσαν ταύτην ἀνάγκην, καὶ πεποιθὼς εἰς τὰς περιστάσεις περὶ τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς πατρίδος του, ἔθεσεν ἐπὶ τοῦ νόμου τοῦ Ναπολέοντος, δύο ἄλλους νόμους, οἵτινες ὑπάρχουν ἀκόμη τὴν σήμερον, καὶ συνίστανται ὁ μὲν εἰς, εἰς τὸν συνεχῆ ὄπλισμὸν τοῦ ἔθνους ὅλου, ὁ δὲ ἔτερος εἰς τὴν κατάργησιν τοῦ νόμου, δυνάμει τοῦ ὅποιού ἀπεκλείσθη τῶν βαθμῶν πολλαῖς τάξεις τῶν πολιτῶν. Τὸ σημαντικὸν τοῦ σενεχοῦς καὶ γενικοῦ τούτου ὄπλισμοῦ τοῦ ἔθνους ἔξεφυγε τὴν προσοχὴν τοῦ Ναπολέοντος, ἡ ἔξαετὴς δὲ εἰρήνη, διαρκέσασα ἀπὸ τὰ 1807 μέχρι τῶν 1813 ἐστάθη ἐπωφελεστάτη διὰ τὴν Προυσσίαν, ἥτις ἔκαμε τόσον ἐπωφελῆ χρῆσιν τοῦ χρονικοῦ τούτου διαστήματος, ὡστε κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ πολέμου ἐναντίον τῶν Γάλλων, ἐπαρουσιάσθη ὡς ἐκθαύματος εἰς τὸ θέρετρον τῆς μάχης μὲ στρατὸν πολυάριθμον καὶ καλῶς γυμνασμένον, ὅστις αὐτὴν τὴν φορᾷν, χάρις εἰς τὴν ἔξαετὴν εἰρήνην καὶ εἰς τοὺς παραδεχθέντας νεωτερισμοὺς, δὲν ἦτο πλέον ἀπλῆ μηχανὴ, ἀλλὰ σῶμα ἰσχυρὸν, συνθεμένον ἀπὸ τὴν ἐκλετὴν μερίδα τοῦ ἔθνους καὶ ἐμψυχωμένον ἀπὸ τὴν σταθερὰν καὶ μόνην ἕδεαν τῆς ἔθνικῆς ἐλευθερίας.

§. II.

Στρατολογία.

Εἶδομεν εἰς τὴν εἰσαγωγὴν κατὰ τίνα ἐποχὴν ὁ Προυσσιακὸς στρατὸς ἥρχισε νὰ σχηματίζεται ἀπὸ ἀνδρας πολίτας. Ἐκτὸς ὅλοι οἱ πολῖται εἶναι ἀναγκασμένοι νὰ ὑπηρετῶσι προσδιωρισμένον τινὰ χρόνον, ἔξαιρουμένων τῶν εἰς τὰ θρησκευτικὰ ἀφιερωμένων νέων, καὶ τῶν δὶ αἰσθένειαν τινὰ κατασταθέντων ἀνικάνων διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, ἡ τῶν δυναμένων ν' ἀποδείξωσι τὴν ἀναπόφευκτον ἀνάγκην τῆς εἰς τὸν τόπον τῆς γεννήσεως των παρουσίας των. Εἶναι περιττὸν γὰρ ἔξετάσωμεν διὰ ποιῶν διοικητικῶν μέτρων γίνεται ἡ στρατολογία, περιοριζόμεθα μόνον εἰς τὸ νὰ εἰπωμεν ὅτι δὶ ἔκαστον σύνταγμα ὑπάργει καὶ προσδιωρισμένη τις

έπαρχία, ητις προσφέρει εἰς αὐτὸν κατ' ἔτος τοὺς ἀναγκαίους νεο-
συλλέκτους. Ἡ Κυβέρνησις λαμβάνει ὅλα τὰ ἀναγκαῖα μέτρα,
διὰ νὰ ἡμπορῇ ἔκαστος νέος φθάσαις εἰς τὸ εἰκοστὸν ἔτος τῆς ἡλι-
κίας του ν' ἀρχίζῃ τὴν ἀπαιτουμένην ὑπηρεσίαν του. Ἡ εἰς τὴν
ὑπηρεσίαν διαμονὴ διαρκεῖ πέντε ἔτη, διὰ τοὺς στρατιώτας τῆς
γραμμῆς, ἀλλ' ἡ ἐνεργὸς ὑπηρεσία διαρκεῖ μόνον δύο ἢ τρία ἔτη
κατὰ τὸ Σῶμα καὶ τὰς περιστάσεις, τὰ δὲ λοιπὰ οἱ στρατιώτας
ἀποτελοῦν μέρος τῆς ἐφεδρείας τοῦ πολέμου, δηλαδὴ εἶναι πάγτο-
τε διαθέσιμοι καὶ ἀναγκασμένοι χρέας τυχούστης νὰ καταταχθῶ-
σι πάλιν εἰς τὰ συντάγματά των.

Οἱ εὔρωστότεροι ἀνδρες κατατάττονται εἰς τὸ ἵππικὸν καὶ
πυροβολικόν. Τὸ μηχανικὸν σχῆματίζεται ως ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀπὸ
ἐργάτας, τὰ δὲ σώματα τῶν ἀκροβολιστῶν καὶ εὐζώνων σύγκειν-
ται κατὰ μέγα μέρος ἀπὸ ἀνθρώπους ἔχοντας ἐξ ἐπαγγέλματος
μεγάλην ἔξιν τοῦ ὅπλου τοῦ πεζικοῦ, ως δασοφύλακας κτλ. Διὰ
δὲ τὴν βασιλικὴν φρουρὰν δὲν ὑπάρχουν προσδιωρισμέναι ἐπαρχίαι,
ἀλλὰ ἐτησίως ἐκλέγουν ἐξ ὅλων τῶν ἐπαρχιῶν τοῦ Κράτους τοὺς
ἄραιοτέρους καὶ γενναιοτέρους ἀνδρας. Οἱ πρὸ τοῦ εἰκοστοῦ ἔτους
τῆς ἡλικίας των εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν ἐθελονταὶ εἰσερ-
χόμενοι νέοι, ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ ἐκλέγουν καὶ τὸ σῶμα καὶ
τὸ σύνταγμα.

Οἱ διατρέχοντες τὸ στάδιον τῶν ἐπιστημῶν χαίρουν διάφορα
προνόμια. Οὗτοι ἔχουσι τὸ δικαίωμα ν' ἀναβάλλωσι τὴν κατά-
ταξίν των μέχρι τοῦ εἰκοστοῦ τετάρτου ἔτους τῆς ἡλικίας των, ἐπο-
γὴν καθ' ἣν ἀποπερατώσαντες τὰς ἀκαδημαϊκὰς των ἐργασίας, δια-
μένουσιν ἐν μόνον ἔτος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν. Τὸ πλεονέκτημα τοῦτο
τὸ ἔχουσι γενικῶς ὅλοι οἱ σπουδάσαντες εἰς γυμνάσια καὶ δυνάμε-
νοι νὰ καθυποβληθῶσιν εἰς ἔξετάσεις ἀναλόγους μὲ τὰς σπουδάς
των. Οἱ νέοι οὗτοι ὄνομαζόμενοι, ἐθελονταὶ ἐνὸς ἔτους, μεταβαί-
νουσι μετὰ ταῦτα ως ἀξιωματικοὶ εἰς τὴν ἐθνικὴν φρουράν.

Διαρκούστης τῆς ὑπηρεσίας των εἰς τὴν γραμμήν, δὲν ἀπολαμβά-

γουν κάνενα μισθὸν, καὶ εἶναι ἀναγκασμένοι νὰ προμηθεύωνται ἐξ
ἰδίων των ὅλα τὰ ἀναγκαιοῦντα εἰς τὸν ὄπλισμόν των.

Τὰ συντάγματα πέμπουν ἑτησίως εἰς τὴν ἐφεδρείαν τοῦ πολέ-
μου τὸ τρίτον σχεδὸν τῶν στρατιωτῶν των, οἱ δόποιοι ἀγτικατα-
σταίνονται ἀπὸ τοὺς νεοσυλλέκτους. Ἡ ἐποχὴ καθ' ἣν γίνεται
ἡ νεοσυλλεξία, προσδιορίζεται μὲτρόπον, ὥστε οἱ στρατιώται νὰ
ῇναι καλῶς γυμνασμένοι εἰς τὴν ἔξασκησιν τῶν ὄπλων πρὶν ἀρχ-
σασιν οἱ μεγάλοι κατὰ τὸ φθινόπωρον γινόμενοι ἐλιγμοί.

Δὲν ἡμποροῦμεν ν' ἀρνηθῶμεν ὅτι ὁ διοργανισμὸς οὗτος τοῦ
Προυσσιακοῦ στρατοῦ, δὲν βρύνει τὰ μέγιστα τὴν Προυσσίαν, ἀλλ'
ἄν ἔξετάσωμεν τὴν γεωγραφικὴν θέσιν της, καὶ τὸν βαθμὸν τὸν
ὅποιον κατέχει μεταξὺ τῶν μεγάλων ἐπικρατειῶν τῆς Εὐρώπης,
θέλομεν καταλάβει εύκόλως, ὅτι δόποιος διδόποτε ἄλλος διοργανι-
σμὸς ἦθελεν εἰσθαι παντάπασιν ἀνωφελής. Πρὸς τούτοις ἡ ὄλιγο-
χρόνιος διάρκεια τῆς ὑπηρεσίας, ἡ δικαία διανομὴ τοῦ βάρους τού-
του, μεταξὺ ὅλων τῶν πολιτῶν, ἡ εἰς τὸ ἴδιον μέρος παντοτεινὴ
διαιμονὴ τῶν σωμάτων, καὶ πλησίον τῶν οἰκογενειῶν των, (ἥτις μ'
ὅλα ταῦτα, θεωροῦμένη ὑπὸ τὴν στρατιωτικὴν ἔποψίν της παρου-
σιάζει πολλὰ ἐλαττώματα), ἡ καλὴ κατάστασις τῶν στρατιωτῶν,
τοὺς ὅποιους μεταχειρίζονται οἱ ἀρχηγοὶ μὲ καλὸν τρόπον, ἡ
ῷφέλεια τέλος τὴν ὅποιαν ἀπολαμβάνουν ἐκ τούτου αἱ κατώτε-
ραι τάξεις ὡς πρὸς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν νοητικῶν δυνάμεων, ἐλατ-
τόνουσι πολὺ τὸ βάρος τοῦτο· καὶ τὸ ἔθνος ἐπαίρεται δικαίως διὰ
αὐτὸν τὸν κυρίως στρατιωτικὸν καὶ εἰς τὸν πολιτισμένον κόσμον
μοναδικὸν διοργανισμόν.

§. III.

Προβιβασμός.

Θεωροῦμεν τὴν λέξιν αὐτὴν εἰς τὴν γενικωτέραν της σημασίαν
καὶ ἔξετάζομεν ὅχι μόνον τὸν προσβιβασμὸν τῶν ἀξιωματικῶν, ἀλλ'
ἀκόμη τὴν στρατιωτικὴν κατάστασιν ὅλων τῶν βαθμῶν τῶν ἀνω-
τέρων τοῦ ἀπλοῦ στρατιώτου, καὶ ἀκολουθοῦντες τὴν φυσικωτέ-
ρον τάξιν ἀργοῦμεν ἀπὸ τοὺς ὑπαξιωματικούς.

Ο διορισμὸς τῶν ὑπαξιωματικῶν γίνεται ἀπὸ τὸν συνταγματάρχην, ὃστις τοὺς ἐκλέγει κατὰ σύστασιν τῶν λοχαγῶν. Ἐνας στρατιώτης καταγραφόμενος ἐκ νέου μετὰ παρέλευσιν τῶν τριῶν ἔτῶν τῆς ἀπὸ τὸν νόμον προσδιωρισμένης ὑπηρεσίας του, διορίζεται σχεδὸν πάντοτε ὑπαξιωματικός. Ο βαθμὸς τῶν ὑπαξιωματικῶν εἰς ἓντα λόγον ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα των: καθεὶς αὐτῶν ἡμπορεῖ νὰ ἐκτελέσῃ ἀλληλοδιαδόχως τὰ χρέη σιτιστοῦ ἢ λοχαγοῦ τῶν δπλων (ὑπαξιωματικοῦ ἐπιφορτισμένου τὴν διατήρησιν τῶν εἰς τὸν λόγον ἐν χρήσει ὅπλων). Ο λοχαγὸς διορίζει αὐτοὺς τοὺς ὑπαξιωματικοὺς καὶ ἐκλέγει διὰ ἐπιλογίαν τὸν ἴκανότερον, χωρὶς νὰ λάθῃ ὑπ’ ὅψιν τὴν ἀρχαιότητα: ἀλλ’ ἡ ἔξωσις ἐνὸς ἐπιλογίου καὶ γενικῶς ὁποιουδήποτε ἀλλού ὑπαξιωματικοῦ, δὲν ἡμπορεῖ νὰ ἐκτελεσθῇ, εἰμὴ κατὰ συνέπειαν δικαστικῆς ἀποφάσεως ἐνὸς στρατιωτικοῦ Συμβουλίου.

Περιττὸν νομίζομεν νὰ ἐπιμένωμεν εἰς τὴν λεπτομερῆ ἐξέτασιν τῆς σημαντικότητος τῶν εἰς τὸν στρατὸν ὑπαξιωματικῶν. Αὐτὸς σχηματίζουν στοιχεῖόν τι ἀναπόφευκτον: ο ὑπαξιωματικὸς δὲν χρησιμεύει μόνον ὡς προγυμναστῆς τοῦ στρατιώτου, μὲ τὸν ὅποιον συζῆ, συμμερίζεται τοὺς κόπους, καὶ χρεωστεῖ νὰ ἥναι πάντοτε εἰς αὐτὸν τὸ παράθειγμα, ἀλλ’ ἀπ’ αὐτὸν ἐξαρτᾶται ἀκόμη ἡ εὔσχημος ἐνδυμασία, ἡ πρακτικὴ δεξιότης τοῦ στρατιώτου καὶ ἡ ἀναγκαία πνευματικὴ ἀνάπτυξις αὐτοῦ. Η ἐπίπονος αὕτη ἐργασία, ἥτις συνοδεύει τοὺς ὑπαξιωματικοὺς δῆλους, εἶναι ἐπιπονωτέρα εἰς τὴν Προυσσίαν. Η ὀλιγοχρόνιος διάρκεια τῆς εἰς τὸν Προυσσιακὸν στρατὸν ὑπηρεσίας ἀποκατασταίνει αὐτὸν σχολὴν παντεινὴν, τῆς ὁποίας αἱ μεγαλύτεραι φροντίδες ἀνήκουσιν εἰς τοὺς ὑπαξιωματικούς. Ας προσθέσωμεν εἰς τοῦτο ὅτι ὅταν τὸ σύνταγμα εὑρίσκεται ἐντὸς τινὸς φρουρίου, ἡ μεγίστη αὐστηρότης τῆς ὑπηρεσίας τῶν φρουρίων ἐνόνεται μὲ τὰς καθημερινάς του ἐργασίας.

Ποίαν ἀμοιβὴν λαμβάνουσιν οἱ ἀνδρες οὗτοι, τῶν ὅποιων τὸ ἔργον παρουσιάζει τόσας δυσκολίας· ποίαν ἀλλην ἀμοιβὴν ἡδύναντο νὰ ἐλπίζωσι διὰ τὴν ἀφωτίωσίν των παρὰ τὸν προβιβασμὸν,

ἀλλ' ἐλπὶς τοιαύτη δὲν πρόχυματοποιεῖται ποτὲ ἢ πολλὰ σπανίως· καὶ ίδοὺ διὸ ποιὸν λόγον τὸ περὶ τῶν ὑπαξιώματικῶν κεφάλαιον εἶναι τὸ ἀτελέστερον τοῦ Προυσσιακοῦ στρατοῦ. Θέλομεν ἔξηγή-
σει μετὰ ταῦτα, ὅποια εἶναι ἡ ἔννοια τοῦ νόμου, ὅστις συγχω-
ρεῖ εἰς ὅλας τὰς τάξεις νὰ φθάσωσιν εἰς βαθμοὺς ἀξιωματικῶν.
Κατὰ τὸ παρὸν περιοριζόμεθα νὰ εἰπωμεν, ὅτι ὁ μεγαλύτερος βαθ-
μὸς, εἰς τὸν ὄποιον ἡμπορεῖ νὰ φθάσῃ ἔνας ὑπαξιώματικὸς, εἶναι
ὁ τοῦ ἐπιλογίου. Ἡ εἰσοδος εἰς τὸ σῶμα τῶν ἀξιωματικῶν εἶναι
κλεισμένη, ὅχι ἀπὸ τὸν νόμον, ἀλλ' ἀπὸ τὰς περιστάσεις, τὰς
ὅποιας θέλομεν ἀναπτύξει μετ' ὀλίγον. Ποία δὲ ἡ συνέπεια αὐτῆς
τῆς διατάξεως; ὅτι πᾶς ἀνθρωπος ἔχων κάποιαν ἀξίαν, ἀποποιεῖ-
ται ἐπάγγελμα παρουσιάζον μὲν κόπους μεγάλους, ὥφελειαν δὲ
κάμψιαν. Τῷ ὅντι οἱ στρατιῶται, οἵτινες ἐγγράφονται ἐκ νέου εἰς
τὸν στρατὸν, εἴ τε δὲν ἔχουν ἄλλον τρόπον τοῦ ζῆν, εἴ τε μένουν εἰς
τὸ στρατιωτικόν, ὅχι τόσον ἀπὸ κλίσιν πρὸς τὸ στάδιον, ἀλλὰ
διὰ νὰ ἀπολαύσουν μετὰ δωδεκαετῆ ὑπηρεσίαν θέσιν τινὰ πολι-
τικὴν ἀπὸ τὰς ἐπίπηδες προσδιωρισμένας εἰς τὴν Προυσσίαν διὰ
τοὺς παλαιοὺς ὑπαξιώματικούς. Ἐν ἐνι λόγῳ ἡ Προυσσία πάσχει
ἔλλειψιν ὑπαξιώματικῶν, μ' ὅλον ὅτι τιμῶνται πολὺ ἀπὸ τοὺς
ἀνωτέρους ἀξιωματικούς καὶ ἔχουσι μισθὸν ἀρχετόν.

'Ας μεταβῶμεν τώρα εἰς τοὺς ἀξιωματικούς, καὶ ἀς ἔξετάσωμεν
τίνι τρόπῳ γίνονται οἱ διορισμοὶ αὐτῶν. Καθὼς προείρεται εἰς
τὴν εἰσαγωγὴν ἡ εὐγένεια δὲν κατέχει πλέον εἰς τὴν Προυσσίαν
ἀποκλειστικῶς ὅλας τὰς θέσεις τῶν ἀξιωματικῶν δυνάμει τοῦ νό-
μου τοῦ 1808 ισχύοντος ἀκόμη τὴν σήμερον. Αἱ θέσεις αὗται
ἀποκτῶνται διὰ τῆς ἀνδρίας ἐν καιρῷ πολέμου καὶ διὰ τῶν γνώ-
σεων ἐν καιρῷ εἰρήνης. Ἡμπορεῖ δέ τις ν' ἀποκτήσῃ τὰς ἀπαι-
τουμένας ταύτας γνώσεις διὰ τῶν τριῶν διαφορετικῶν ἀκολούθων
τρόπων· 1. διὰ ιδιαιτέρας σπουδῆς· 2. εἰς τὰς στρατιωτικὰς σχο-
λὰς τῶν πατέων τοῦ στρατοῦ (Cadets). 3. εἰς τὰς στρατιωτικὰς
σχολὰς τῆς μοιραρχίας (écoles de division).

Εἰς τὸ περὶ στρατιωτικῆς ἀγατροφῆς ἐπόμενον κεφάλαιον θέλο-

μεν ὁμιλήσει περὶ τῶν δύω ρήθεντων καταστημάτων ἐνταῦθι δὲ περιοριζόμεθα νὰ εἴπωμεν μόνον ὅτι ὑπάρχουν πέντε σχολαῖ τῶν παιδῶν τοῦ στρατοῦ (Corps des Cadets), εἰς τὰς ὁποίας εἰσέρχονται νέοι, ὅλοι σχεδὸν υἱοὶ ἀξιωματικῶν ἀπόροι, ὅπου ἀνατρέφονται ὡς ὑπότροφοι τῆς Κυβερνήσεως μέχρι τοῦ 17 ἔτους τῆς ἡλικίας των καὶ ἔξερχονται τέλος εἰς τὸν στρατὸν ὡς ἀνθυπασπισταῖς ή ἀνθυπολοχαγοῖς κατὰ τὰς προόδους καὶ τὴν ἐπιτυχίαν των εἰς τὰς προηγουμένας σπουδάς των. Εἰς ἑκάστην Μοιραργίαν ὑπάρχει μία σχολὴ ἐντὸς τῆς ὁποίας οἱ ἀνθυπασπισταῖς προετοιμάζονται διὰ νὰ ἔξετασθῶσι τὰς ἀναγκαῖας ἔξετάσεις κατὰ συντελειαν τῶν ὁποίων λαμβάνουν τὸν βαθμὸν ἀξιωματικῶν. Ἐπάρχει πρὸς τούτοις καὶ μία ἔξεταστικὴ ἐπιτροπὴ διὰ τοὺς μέλλοντας νὰ διορισθῶσιν ἀνθυπασπισταῖς. Μετὰ τὴν ἔξετασιν τῆς ἐπιτροπῆς ὁ ἔξετασθεὶς ἐμβαίνει εἰς τὸ σύνταγμα ὡς ἀπλοῦς στρατιώτης καὶ ἡμπορεῖ, ἀν τὸ διαγωγὴ του ἥνατι καλὴ, νὰ γενῇ ἀνθυπασπιστὴς μετὰ παρέλευσιν τεσσάρων ἢ δέκα μηνῶν. Ἐξαρτᾶται ἀπὸ αὐτὸν ὡς ἀκολουθήσῃ τὰ μαθήματα τῆς σχολῆς ταύτης ἢ νὰ σπουδάσῃ ἴδιαιτέρως πλὴν κατὰ τὴν δευτέραν ταύτην περίστασιν εἶναι ἀναγκασμένος νὰ μένῃ εἰς τὸ σύνταγμα νὰ ἔκτελῃ τὴν ὑπηρεσίαν του ὡς ὑπαξιωματικός. Οὗτος ὅταν νομίσῃ τὸν ἔσυτόν του ἰκανὸν νὰ καθυποβληθῇ εἰς τὴν ἔξετασιν τὴν διωρισμένην διὰ τοὺς ἀξιωματικοὺς ἔξετάζεται προηγουμένως ἀπὸ τὴν ἐπιτροπὴν ἢ τις ἀποφασίζει ἀν ἥνατι τῷ ὄντι ἰκανὸς νὰ παρουσιασθῇ ἐνώπιον τῆς γενικῆς ἔξεταστικῆς ἐπιτροπῆς διαμενούστης εἰς Βερολίνον. Οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ μηχανικοῦ καὶ τοῦ πυροβολικοῦ μετὰ τὴν πρώτην αὐτὴν ἔξετασιν εἶναι ἀναγκασμένοι νὰ καθυποβληθῶσιν καὶ εἰς μίαν ἄλλην εἰς τὴν Σχολὴν τῶν δύωτούτων σωμάτων.

Ἄς ἐπανέλθωμεν τώρα εἰς τὴν προλαβοῦσαν παρατήρησιν καὶ περὶ τοῦ προβίβασμοῦ τῶν ὑπαξιωματικῶν. Εἴπομεν ὅτι ὑπάρχουν δύω ἔξετάσεις, ἡ μὲν μία διὰ τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπασπιστοῦ καὶ ἡ ἄλλη διὰ τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ, ἔξετάσεις ἀπαιτοῦσαι γνώσεις ἐπιστημονικάς. Οἱ ὑπαξιωματικοὶ ὅστις ἔχει τὴν

ὑπηρεσίαν του δὲν εύρισκεται εἰς κατάστασιν ν' ἀποκτήσῃ αὐτὰς τὰς γνώσεις, ἐπομένως ὁ προβιβασμὸς εἶναι εἰς αὐτὸν ἀδύνατος, καὶ δὲν ἔχει κάμμιαν ἐλπίδα νὰ διορισθῇ ἀξιωματικὸς παρὰ ἐν καιρῷ πολέμου. Ὁ νόμος δὲν ἀπαγορεύει τὸν προβιβασμὸν τῶν ἀξιωματικῶν, ἀλλὰ τοὺς παρουσιάζει ἐμπόδια λίαν ἰσχυρὰ τὰ ὅποια δὲν δύνανται σχεδὸν ποτὲ νὰ ὑπερβῶσιν.

Ο προβιβασμὸς τῶν ἀξιωματικῶν γίνεται μόνον κατὰ τὴν ἀρχαιότητα. Οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ μηχανικοῦ καὶ πυροβολικοῦ διὰ νὰ γίνωσι λοχαγοὶ καθυποβάλλονται πάλιν εἰς ἄλλην ἔξτασιν. Οἱ προβιβασμοὶ τῶν ἀξιωματικῶν εἶναι πολλὰ περιωρισμένοι καὶ διὰ δύο λόγους σημαντικούς· πρῶτον ἐπειδὴ εἰς ἔκαστον σύνταγμα ὑπάρχουν 17 λοχαγοὶ ὀλιγώτερον παρ' ὅ,τι εἰς τὴν Γαλλίαν, καὶ δεύτερον ἔξαιτίας τῶν μεγάλων μισθῶν τῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν. Ἐν ἐνὶ λόγῳ δὲν ὑπάρχει προβιβασμὸς εἰς τὴν Προυσσίαν καὶ ἡ θέσις τῶν ἀξιωματικῶν κατωτέρων βαθμῶν εἶναι ἔξαιτίας τούτου ἀθλιωτάτη. Σχηματίζομένου ἀκαταπάυστως τοῦ στρατοῦ ἀπὸ νεοσυλλέκτους καὶ μὴ ὑπαρχόντων καλῶν ὑπαξιωματικῶν οἱ ἀξιωματικοὶ ὑποφέρουν ὅλον τὸ βάρος τῆς ὑπηρεσίας· πρὸς τούτους ὁ μισθός των εἶναι πολλὰ ἀσήμαντος καὶ ὁ προβιβασμὸς των λίαν περιωρισμένος, ἐπειδὴ μετὰ εἴκοσι μόνον χρόνων ὑπηρεσίαν ἡμπορεῖ ἔνας ὑπολοχαγὸς νὰ προβιβασθῇ λοχαγός.

Γιάρχει πρὸς τούτοις ἔκτακτός τις περίστασις καθ' ᾧ ἐπιταχύνεται ὁ προβιβασμὸς τῶν ἀξιωματικῶν, ἡ αἰτία τούτου εἶναι ἡ ἀκόλουθος. Ὁ ἡγεμὼν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ πληροῖ τὰς κενὰς θέσεις τῶν αὐτοχείρων ἀξιωματικῶν καὶ τῶν ἔξωσθέντων ἔξαιτίας τῆς κακῆς διαγωγῆς των, δικαίωμα μὲ τὸ ὅποιον ἀφαιρεῖ ἀπὸ τὸ σῶμα τῶν ἀξιωματικῶν πρὸς ποινὴν τῆς κακῆς πράξεως τοῦ ἐνόχου καὶ θεώρει τρόπον τινὰ ὑπευθύνους ὅλους τοὺς ἀξιωματικοὺς τοῦ σώματος. Δυνάμει τοῦ δικαιώματος τούτου ὁ Βασιλεὺς δύναται νὰ προβιβάζῃ κατ' ἐκλογὴν τοὺς ἀξιωματικοὺς τοὺς ὅποιους ἔχει εἰς τὴν εὔνοιάν του χωρὶς νὰ λαμβάνῃ ὑπ' ὄψιν τὴν ἀρχαιότητα αὐτῶν.

§. IV.

Στρατιωτικὴ Σχολαῖ.

Δὲν ἀμφιβάλλομεν δτὶς οὐδεὶς ἀγνοεῖ πόσον προχωρημένη εἶναι εἰς τὴν Προυσσίαν ἡ παιδεία εἰς τὰς κατωτέρας τάξεις· ἡ πρόδος αὕτη χρεωστεῖται ἐξ ἑνὸς μὲν μέρους εἰς τὰς ἐκτάκτους τῆς Κυβερνήσεως φροντίδας, ἐξ ἄλλου δὲ εἶναι συγέπεια τῆς ἀνάγκης, ἥτις, βιάζει ὅλας τὰς τάξεις τῶν πολιτῶν νὰ ὑπηρετήσωσι τὸ κράτος; Τῷ δοντὶ διαρκούσης τῆς ὑπηρεσίας του, ὁ στρατιώτης ἡμπορεῖ ν' ἀποκτήσῃ τὰς ἀναγκαιοτέρας ἀρχικὰς γνώσεις. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐσυστήθησαν αἱ σχολαὶ τοῦ τάγματος καὶ συντάγματος. Εἰς τὰς σχολὰς ταύτας διδάσκονται ὅσοι τῶν στρατιωτῶν εἶναι πάντων ἀπειροὶ μὴν ἔχοντες κάνεν εἴδος γνώσεως Οὗτοι δὲν εἶναι βιασμένοι ν' ἀκολουθήσωσι τὰ μαθήματα μάλιστα γίνονται δεκτοὶ εἰς τὰς σχολὰς ταύτας ὅταν ἡ διαγωγὴ τῶν ἦναι κατὰ πάντα καλή. Εἰς τὰς σχολὰς ταύτας γυμνάζονται εἰς τὴν ἐλευθέραν ἀνάγνωσιν καὶ εὔανάγνωστον γραφὴν καὶ διδάσκονται τὰ στοιχεῖα τῆς ἀριθμητικῆς. Εἰς τὰς σχολὰς τῶν συνταγμάτων εἰσέρχονται οἱ πλέον προχωρημένοι στρατιώται καὶ ὑπαξιωματικοί. Εἰς ταύτας διδάσκονται ἀκόμη καὶ τὰ πρῶτα στοιχεῖα τῆς ἱστορίας καὶ γεωγραφίας, καὶ οἱ ὑπαξιωματικοὶ ἀποκτοῦν ἄλλας τινὰς γνώσεις, αἱ ὅποιαι τοὺς χρησιμεύουν ἀκολούθως ὅταν κατέχωσιν πολιτικὴν τινὰ θέσιν.

Ομιλήσαμεν ἡδη περὶ τῶν σχολῶν τῶν παιδῶν τοῦ στρατοῦ (Cadets) ἀριθμήσαντες αὐτάς. Εἰς ταύτας τὰς σχολὰς ἀνατρέφονται μ' ἔξοδα τῆς Κυβερνήσεως τὰ ἀπορα τέκνα πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν ὑπαλλήλων. Ἡ ἡλικία τῶν εἰσερχομένων νέων εἶναι προσδιωρισμένη καὶ δὲν ἡμπορεῖ νὰ ὑπερβῇ τοὺς ἔνδεκα χρόνους. Ο διοργανισμὸς τῶν σχολείων τῆς μοιραρχίας εἶναι, ὁ αὐτὸς, ὁ σκοπός των ἀνεπτύχθη προηγουμένως. Γιάρχει πρὸς τούτοις καὶ ἡ σχολὴ τοῦ μηχανικοῦ καὶ πυροβολικοῦ διὰ τοὺς ἀξιωματικοὺς τούτων τὴν σωμάτων καὶ ἡ σχολὴ τοῦ γενικοῦ πολέμου διὰ

τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ τελειοποιήσωσιν εἰς τὰς ὑψηλὰς ἐπιστήμας.
Ἐκαστος ἀξιωματικὸς μετὰ τριῶν χρόνων ὑπηρεσίαν καὶ τὴν ἀπαιτουμένην ἔξετασιν, ἡμπορεῖ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν σχολὴν ταύτην εἰς τὴν ὁποίαν διαμένει τρία ἔτη καὶ μετὰ ταῦτα ἔξερχεται ως ἀκαθηγητής ή ἀξιωματικὸς τῶν γενικῶν ἐπιτελῶν

Ἐκ τούτων ὅλων βλέπομεν ὅτι ἡ Προυσσία ἔχει πολλὰ καὶ πολλῶν εἰδῶν στρατιωτικὰ καταστήματα, καλῶς διωργανισμένα καὶ κατάλληλα μὲ τὴν στρατιωτικὴν κατάστασίν της, τὰ δέοντα ἀν καὶ μὴ φάσαντα ἀκόμη εἰς τὴν τελειότητά των καὶ μὴ δυνάμενα νὰ παραβληθῶσι μὲ αὐτὰ τὰ εἰδικὰ καταστήματα τῆς Γαλλίας κατέχουν ὅμως βεβαίως τὸν πρῶτον βαθμὸν μεταξὺ τῶν στρατιωτικῶν καταστημάτων τῆς Γερμανίας.

§. V.

Περὶ μισθοδοσίας καὶ Συντάξεως (Retraite).

Εἴπομεν ἡδη ὅτι οἱ μισθοὶ τῶν κατωτέρων ἀξιωματικῶν εἶναι πολλὰ μικροὶ εἰς τὴν Προυσσίαν, ἀλλ᾽ εἶναι ἀναγκαῖον νὰ ἐκθέσωμεν αὐτοὺς εἰς γενικὸν κατάλογον διὰ νὰ γενῇ ἐντελῶς γνωστὴ ἡ διαφορὰ ἢτις ὑπάρχει μεταξὺ τῶν μισθῶν τῶν κατωτέρων καὶ ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν, ἡμποροῦμεν δὲ νὰ θεωρησώμεν τοὺς μισθοὺς τούτους ως διωρισμένους γενικῶς διὸ διατίθενται ταῦτα στρατιώτης ταῦτα ἀξιωματικῶν ἐπιμίσθια τῶν εἰδικῶν σωμάτων εἶναι πολλὰ ἀσημαντα.

Francs. centimes.

Ο ἀπλοῦς στρατιώτης λαμβάνει κατὰ μῆνα	9	50
Ο ὑπαξιωματικὸς	15	20—26 60
Ο ἐπιλογίας	38	
Ο ἀνθυπασπιστής	30	
Ο ἀνθυπολοχαγὸς	107	
Ο ὑπολοχαγὸς	136	
Ο λοχαγὸς 2ας τάξεως	228	
Ο λοχαγὸς 1ας τάξεως	433	
Ο ταγματάρχης καὶ ἀντιταγματάρχης	627	
Ο συνταγματάρχης	1026	

Κάνεν κράτος δὲν προσφέρει εἰς τοὺς παλαιοὺς στρατιωτικοὺς τόσα πλεονεκτήματα, ὃσα ἡ Προυσσία, πολλαὶ πολιτικαὶ θέσεις εἶναι προσδιωρισμένηι διὰ αὐτοὺς κατὰ τὸν βαθμὸν τῶν, διποῖς τὰ τελωνεῖα, ἡ χωροφυλακὴ, ἡ ἀστυνομία, ἡ διεύθυνσις τῶν τηλεγράφων καὶ τὰ ταχυδρομεῖα. Οἱ πεπαιδευμένοι ἀξιωματικοὶ ημποροῦν νὰ κατέχωσιν θέσεις ὑψηλοτέρας ἢ ἀλλ' εἰς ἐκάστην θέσιν ἀπαιτεῖται προηγουμένη ἔξέτασις ἀνάλογος μὲ τὴν σημαντικότητα αὐτῆς. Μετὰ δώδεκα χρόνων ὑπηρεσίαν, ἔνας ὑπαξιωματικὸς, καὶ δεκαπέντε, ἔνας ἀξιωματικὸς, ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ἀπαιτήσωσι μίαν τοιαύτην θέσιν ἢ νὰ τεθῶσιν ὑπὸ σύνταξιν.

Ο ἀκόλουθος πίνακας προσδιορίζει τοὺς μισθοὺς ἀναλόγως μὲ τὰ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἔτη.

Θέσεις.	μισθοὶ	μετὰ 30 ετῶν ὑπηρέσιοι μισθοὶ μισθοὶ	
	μετὰ 15 ετῶν	μετὰ 25 ετῶν	μετὰ 30 ετῶν
Ἄνθυπολοχαγὸς κατ' ἔτος . . .	456	684	1,008
Ὑπολοχαγὸς	590	855	285
Δοχαγὸς ἀ. τάξεως	950	1,425	475
· · · · ·	1,325	2,128	703
Ταχματάρχης καὶ ἀντιταγματάρχης	4,900	2,850	4,050
Συνταγματάρχης	2,660	3,990	1,330
Ὑποστράτηγος	3,320	5,130	1,740
Ἀντιστράτηγος	5,225	9,828	2,600
Στρατηγὸς	9,500	14,250	4,750

S. VI.

Στρατιωτικὴ Διαδικασία.

Τηλέρχει μία γενικὴ πρόληψις διὰ τὴν διποῖν νομοῦ οὓς πολλοὶ ὅτι μεταχειρίζονται εἰς τὴν Προυσσίαν τοὺς στρατιώτας μὲ μεγάλην σκληρότητα· ἡ ιδέα αὕτη εἶναι πάντα δεσμολυγένη. Οἱ γόνοι

εῖναι αὐστηροί, ἀλλὰ εἰς κάνεν κράτος τῆς Εὐρώπης δὲν ἐκτίθονται οἱ στρατιώται ὀλιγώτερον εἰς τὸ αὐθαίρετον τῶν ἀρχηγῶν, ως εἰς τὴν Προυσσίαν. Ὁ στρατιωτικὸς κώδηξ ὀνομάζεται ἄρθρα τοῦ πολέμου (Kriegsartickiel). ἀν τυχὸν ὁ κώδηξ οὗτος δὲν ἔξαρχη, δικάζουσι κατὰ τὸν γενικὸν προυσσιακὸν κώδηκα (allgemeines Landrecht).

Διὰ τοὺς στρατιώτας καὶ ὑπαξιωματικοὺς ὑπάρχουν δύω εἰδὸν στρατιωτικῶν Συμβουλίων· τὸ ἐν διὰ τὰ συνήθη πταισμάτα (Standgericht) σύγκειται ἀπὸ ἕνα λοχαγὸν ως πρόεδρον, δύω ὑπολοχαγούς, δύω ἀνθυπολοχαγούς, δύω λοχίας καὶ δύω δεκανεῖς καὶ ἀπὸ ἕνα ἀπλοῦν στρατιώτην, ἀν ὁ ἐνοχος εἶναι στρατιώτης. Αἱ ἀποφάσεις κυροῦνται ἢ ἀκυροῦνται ἀπὸ τὸν ἀρχηγὸν τῆς Μοιραρχίας.

Ολα τὰ σημαντικὰ ἐγκλήματα δικάζονται ἀπὸ τὸ στρατιωτικὸν συμβούλιον (Kriegsgericht), τὸ ὅποιον σύγκειται ἀπὸ ἕνα ἀνώτερον ἀξιωματικὸν, ως πρόεδρον, καὶ ἀπὸ τρία μέλη ἑκάστου βαθμοῦ μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ κατηγορουμένου. Αἱ ἀποφάσεις ἐπικυροῦνται ἀπὸ τὸν Ἡγεμόνα. Οἱ εἰσιγηταὶ τῶν στρατιωτικῶν συμβουλίων εἶναι νομικοί, οἱ δὲ τῶν ἄλλων συμβουλίων (Standgericht) εἶναι ἀπλῶς ἀξιωματικοί.

Αἱ ποιναὶ τῶν ὑπαξιωματικῶν συνίστανται εἰς τὸν φυλακισμὸν, τὴν κατάταξιν εἰς τὸν λόγον τῆς ποιηῆς (Compagnie de discipline gendarmerie) τὴν ἔξωσιν ἀπὸ τὸν στρατὸν, καὶ κατὰ συνέπειαν αὐτῆς εἰς τὴν καταδίκην εἰς δεσμά. Ἐκτὸς αὐτῶν τῶν ποιηῶν, αἵτινες προσδιορίζονται ἀπὸ τὰ συμβούλια, ὑπάρχουν καὶ ἄλλαι μικρώτεραι διὰ τὰ συνήθη πταισμάτα. Ἡ μεγαλύτερα ποιητὴν ἔποιαν ἡμιπορεῖ νὰ δώσῃ ἔνας λοχαγὸς εἶναι τριῶν ἡμερῶν φυλακισμὸς καὶ 15 ἡμερῶν ἔνας συνταγματάρχης. Αἱ μεγαλύτεραι ποιναὶ ἀπαιτοῦσι τακτικὴν δίκην.

Διὰ τοὺς ἀξιωματικοὺς ὑπάρχει παρομοίως ἐν στρατιωτικὸν συμβούλιον (Kriegsgericht) τὸ ὅποιον σχηματίζεται ἀναλόγως μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ ἐνόχου.

Αἱ ποιναὶ τῶν ἀξιωματικῶν εἰναι ὁ περιορισμὸς, ἡ φυλάκισις εἰς φρούριον καὶ ἡ ἔξωσις. Ὁ περιορισμὸς συνίσταται μόνον εἰς τὸ νὰ μένῃ τις εἰς τὸν οἰκόν του ἐπὶ λόγῳ τιμῆς· αἱ ἐπισκέψεις τῶν φίλων εἰναι συγχωρημέναι. Ὅταν ἔνας ἀξιωματικὸς καταδικάζεται νὰ μένῃ διὰ μερικὸν καιρὸν εἰς ἐν φρούριον στεφεῖται τοῦ ἡμίτεως τοῦ μισθεοῦ του, διατηρῶν τὴν ἀρχαιότητά του· ἀλλὰ ἀν τύχῃ ἡ σειρά του νὰ προβιβασθῇ ἐνῷ εὑρίσκεται εἰς τὴν φυλακὴν τὸν ἀφίνουν κατὰ μέρος καὶ προβιβάζουσι τὸν μετὰ ταῦτα ἀρχαιότερον. Κατὰ συνέπειαν δὲ τῆς ἔξώσεως ἔνας ἀξιωματικὸς δὲν ἡμπορεῖ ποτὲ νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὸν στρατόν ἡ σημαντικότης τῆς ποινῆς ἔξαρτᾶται τότε ἀπὸ τὴν βαρύτητα τοῦ ἐγκλήματος. Αἱ πειθαρχικαὶ ποιναὶ εἰναι σπανιώταται διὰ τοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ οὐδεὶς ἀρχηγὸς ὅποιουδήποτε βαθμοῦ ἡμπορεῖ νὰ διορίσῃ περισσότερον ἀπὸ ἔξαχμερον περιορισμὸν, καὶ αὐτὸ μόνον ἐπὶ ἐπαναλήψει τοῦ πταισμάτος.

Τὰ συμβούλια τῆς τιμῆς (Ehrengericht) δικάζουσι τὰ πταισματα, τὰ ὅποια δὲν προεῖδεν ὁ νόμος καὶ τὰ ὅποια προσβάλλουσι τὴν τιμὴν ἐνὸς ἀξιωματικοῦ. Πᾶς ἀξιωματικὸς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀπαιτήσῃ τὴν σύστασιν ἐνὸς συμβούλου τιμῆς, διὰ νὰ κρίνῃ τὴν διαγωγὴν ἐνὸς συναδελφοῦ του. Αἱ ποιναὶ τὰς ὅποιας δίδσι τὸ συμβούλιον τῆς τιμῆς εἰναι αἱ ἔξης. Πρόσκαιοια ἐμπόδια προβιβασμοῦ, μετάθεσις ἀπὸ ἐνεργητικὴν ὑπηρεσίαν εἰς ὑπὸ σύνταξιν καὶ ἔξωσις τέλος ἀπὸ τὸν στρατόν. Ὁ Βασιλεὺς ἐγκρίνει ἡ ἀπορρίπτει τὴν ἀπόφασιν, ὁ ἔνοχος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κάμῃ ἔκκλησιν τῆς ὑποθέσεως του εἰς ἐν ἄλλο σῶμα ἀξιωματικῶν.

§. VII.

Ἐθνικὴ Φρουρὰ (Landwehr).

Μᾶς μένει τώρα νὰ ἔξετάτωμεν τὸ σημαντικώτερον μέρος τοῦ Προυσσιακοῦ στρατοῦ, τὴν ἐθνικὴν φρουρὰν, ἥτις διαιρεῖται εἰς φρουρὰν πρώτης καὶ δευτέρας προσκλήσεως (Landwer ersiten und zweiten Aufgebotes). Ἡ φρουρὰ τῆς πρώτης προσκλήσεως συγ-

μητίζει τὴν κυρίως ἔθνικὴν φρουράν. Μέλλοντες νὰ ἔχετασθαι μεν
ἔκκστον σῶμα μερικῶς, ἀς κάμωμεν τινὰ παρατήρησιν, ὅτι πᾶς
στρατιώτικὸς, μετὰ πέντε χρόνων ὑπηρεσίαν εἰς τὴν γραμμὴν καὶ
τὴν ἐφεδρείαν τοῦ πολέμου, φθάσας δηλαδὴ εἰς τὸ 25 ἔτος τῆς
ἡλικίας του, ἐμβαίνει εἰς τὴν ἔθνικὴν φρουράν καὶ διαμένει εἰς αὐ-
τὴν ἕως τὸ 32 ἔτος τῆς ἡλικίας του καὶ πάντοτε εἰς τὸ ἴδιον
σῶμα.

Εἰς τὸ πεζικὸν τῆς ἔθνικῆς φρουρᾶς ὁ ἀριθμὸς τῶν συνταγμάτων
εἶναι ὁ ἴδιος καθὼς καὶ εἰς τὴν γραμμὴν. Ἡ σύνθεσις, ἡ διαίρεσις,
καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνθρώπων δὲν διαφέρουν διόλου. Ἡξεύρομεν ὅτι
ἔκκστον σύνταγμα τῆς γραμμῆς δέχεται τοὺς νεοσυλλέκτους ἀπὸ
μίαν προσδιωρισμένην ἐπαρχίαν, ἡ ἴδια ἐπαρχία προμηθεύει τὸν
ἀναγκαῖον ἀριθμὸν τῶν νεοσυλλέκτων διὰ τὸ ἀτιστοιχοῦν σύνταγ-
μα τῆς ἔθνικῆς φρουρᾶς, δηλαδὴ οἱ ἀποπερατώσαντες τὴν ὑπηρε-
σίαν των εἰς τὸ σύνταγμα τῆς γραμμῆς εἰσέρχονται εἰς τὸ σύν-
ταγμα τῆς ἔθνικῆς φρουρᾶς. Ἐκτὸς τούτου ὅσοι ἐξ αὐτῆς τῆς
ἐπαρχίας (οἱ ἔθελονται π. χ.) εἶχαν ἐκλέξει ἐν ἄλλῳ σύνταγμα
τῆς γραμμῆς, εἶναι ἀναγκαῖμένοι νὰ καταταχθῶσιν εἰς τὴν ἔθνι-
κὴν φρουράν τῆς ἐπαρχίας των.

Ἡ ἐπαρχία διαιρεῖται εἰς τρία μέρη, ἔκκστον τούτων προμηθεύει
τοὺς ἀναγκαῖους νεοσυλλέκτους πρὸς σύστασιν ἐνὸς τάγματος. Ἀπὸ
τοὺς ἀξιωματικοὺς οἱ μόνοι, οἵτινες εἶναι μόνιμοι καὶ πάντοτε εἰς
ἐνέργειαν εἶναι ὁ ταγματάρχης καὶ ὁ ὑπασπιστὴς αὐτοῦ.

Κατὰ τὸ θέρος οἱ στρατιώται τῆς ἔθνικῆς φρουρᾶς εἶναι βιασμέ-
νοι νὰ παρουσιάζωνται τὰς κυριακὰς μὲν ἔνδυμα πολιτικὸν εἰς τὴν
γενικὴν ἐπιθεώρησιν τῶν λόγων. Τὸ φθινόπωρον τὰ συντάγματα
σχηματίζονται καὶ ἔχουν γυμνάσια 15 ἡμερῶν τὰ ὅποια ἐξαρ-
κοῦσι διὰ στρατιώτας ὑπηρετήσαντας ἥδη 3 διοκλήρους χρόνους.
Ὅταν ὁ στρατιώτης τῆς φρουρᾶς ἔναιε εἰς ἐνέργειαν πληρόνεται καὶ
τρέφεται καθὼς δ στρατιώτης τῆς γραμμῆς. Ἡ στολὴ εἶναι σχε-
δὸν ἡ αὐτή.

Ἐκαστος ἵππους ἐκβάτεις εἰς τὸ ἵππικὸν τῆς φρουρᾶς, τὸ ὅποιον

σύγκειται ἀπὸ συντάγματα λογχιστῶν. Τὸ ἵππικὸν τῆς ἑθνικῆς φρουρᾶς διαιρεῖται μόνον εἰς ἥλας καὶ ἔχει ὡς τὸ πεζικὸν ἐν ἑταῖον γυμνάσιον 15 ἡμερῶν. Αἱ ἐπαρχίαι προμηθεύουν τοὺς πρὸς τὰ γυμνάσια ταῦτα ἀναγκαῖους ἵππους καὶ ἡ Κυβέρνησις πληρόνει 4 φρ. τὴν ἡμέραν, εἰς τοὺς ἴδιοκτήτας αὐτῶν διὰ ἕκαστον ἵππον. Ἡ ἑθνικὴ φρουρὰ δὲν ἔχει πυροβολικὸν ἐπειδὴ ἔκαστος πυροβολιστὴς μένει εἰς τὴν διάθεσιν τῆς κανονοστοιχίας του μέχρι τοῦ 32 ἔτους τῆς ἡλικίας του. Τὸ σῶμα τῶν ἀξιωματικῶν τῶν διαφόρων ὅπλων συντίθεται καθὼς καὶ εἰς τὴν γραμμήν. Σχηματίζεται πρὸς τούτοις ἐν μέρει ἐκ παλαιῶν ἀξιωματικῶν καὶ ἐν μέρει ἐξ ἐθελοντῶν. "Οταν ὁ στρατιώτης τῆς φρουρᾶς ἐκτελῇ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν του ὑπόκειται εἰς τοὺς στρατιωτικοὺς νόμους, ἐκτὸς δὲ τῆς ὑπηρεσίας του εἰς τοὺς πολιτικούς. Ὁ μισθὸς τῶν ὑπαλλήλων ἀξιωματικῶν τῆς ἑθνικῆς φρουρᾶς ἔξαρταται ἀπὸ τὴν θέσιν του.

Ἡ ἑθνικὴ φρουρὰ τῆς δευτέρας προσκλήσεως σχηματίζεται ἀπὸ ὅλους τοὺς στρατιώτας τῆς ἑθνικῆς φρουρᾶς τῆς πρώτης προσκλήσεως, τοὺς φθάσαντας εἰς τὸ 32 ἔτος τῆς ἡλικίας των. Ἐν καιρῷ εἰρήνης ἡ ὑπηρεσία των συνίσταται εἰς μίαν ἑτέσιον παρουσίασιν, ἐν καιρῷ πολέμου σχηματίζονται ὡς ὁ λοιπὸς στρατὸς καὶ χρησιμεύουν εἰς τὴν ὑπεράσπισιν τῶν φρουρίων, ἐνῷ ἡ φρουρὰ τῆς πρώτης προσκλήσεως ἀκολουθεῖ τὸν στρατόν.

Δὲν ἔχομεν ἄλλο τι νὰ προσθέσωμεν ἀναφερόμενον εἰς τὸνδιαργανισμὸν τοῦ προυσιακοῦ στρατοῦ· ἐλπίζομεν δὲ τὴν περιγραφὴν αὐτῆς ἀν καὶ πολλὰ σύντομος καὶ ἐλλειπῆς. Οὐσα θέλει δώσει μίαν μικρὰν ἰδέαν περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου. Ὁ διοργανισμὸς οὗτος ἔχει τὰ ἐλαττώματα καὶ πλεονεκτήματά του, ἔκαστος στρατιωτὸς βλέπει τὰς ἐλλείψεις του αἱ ὅποιαι συνίστανται. ἀ. εἰς τὴν κατάστασιν τῶν ὑπαξιωματικῶν 6. εἰς τοὺς προσιβασμοὺς γενικῶς καὶ γ. εἰς τὴν μανιμότητα τῶν σωμάτων, συνέπεια ἐπιβλαβῆς προκύπτουσα ἐκ τοῦ συστήματος τῆς νεοσυλλεξίας κατ' ἐπαρχίαν. Ἀλλὰ θεωρούμενος ὑπὸ τὴν πολιτικὴν καὶ οἰκονομικὴν ἔποιήν

Θ διοργανισμὸς οὗτος εἶναι μοναδικὸς καὶ ὁ καταλληλότερος διὰ τὴν Προυσσίαν, ἐπειδὴ ἐγεννήθη ἀπὸ τὰς ἀνάγκας τοῦ Κράτους καὶ ἐκανονίσθη κατ' αὐτάς. Ὁλαι αἱ παρατηρήσεις, τὰς ὅποιας ἔκαμψαν κατὰ τοῦ γενικοῦ τούτου ὄπλισμοῦ μηδενίζονται, ἀν παρατηρήσωμεν τὰ πράγματα ἐκ τοῦ πλησίου. Τῷ δοῦτι ἡ Προυσσία ἔχουσα τὴν πλέον δυσάρεστον θέσιν, διηρημένη εἰς δύώ διαφορετικὰς μερίδας, περικυκλωμένη ἀπὸ ἴσχυρὸν γείτονα, καὶ μὴ ἔχουσα ἐν ἑστερικὸν σημεῖον κατ' εὐθεῖαν ἀπέχον ἀπὸ τὰ σύνορα περισσότερου 16 μιλλίων, δὲν ἡδυνήθη νὰ εὐρῇ ἄλλον τρόπον τοῦ νὰ ἐλαττώσῃ τὰς ἐλλείψεις τῆς παρὰ ἔχουσα πάντοτε ἴκανὸν καὶ ἔτοιμον στρατόν.

^τΑν πρὸς τούτοις παρατηρήσωμεν, ὅτι ἡ Προυσσία, μολονότι βιασμένη νὰ ἔχῃ πάντοτε μεγάλον στρατὸν, διατηρεῖ μὲν δὲν τοῦτο στρατὸν ὀλιγώτερον ἀπὸ δλας τὰς ἄλλας σημαντικὰς ἐπικρατείας τῆς Ἡπείρου, καὶ ὅτι αὗται αἱ δυνάμεις ἔξαρκοῦσι διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ισορροπίας, θέλομεν καταλάβει πόσον καλὸν εἶναι τὸ σύστημα τοῦτο.

Ἡ Προυσσία ἔξοδεύει, λέγουν, διὰ τὸ στρατιωτικὸν ταμεῖον ὑπερόγκους ποσότητας ἄλλὰ τίς ἀγνοεῖ σήμερον πόσης δαπάνης χρήζουσι τὰ μόνιμα στρατεύματα. Μόνη ἡ Προυσσία δὲν ὑποφέρει τὸ βάρος τοῦτο. Κατὰ ἀκριβῆ ὑπολογισμὸν τὸ στρατιωτικὸν ταμεῖον δαπανᾷ 40|100 τῶν εἰσοδημάτων τοῦ Κράτους, ἐνῷ εἰς ἄλλα Κράτη τὰ ἔξοδα τοῦ στρατοῦ ἀπορρίφοιν τὸ ἥμισυ καὶ περιπλέον τῶν εἰσοδημάτων.

^τΟσον διὰ τὴν ὀλίγην διάρκειαν τῆς ὑπηρεσίας, ἐκ τῆς ὅποιας ἡμπορεῖ τις νὰ ὑποθέσῃ, ὅτι ὁ στρατὸς δὲν εἶναι καλῶς γυμνασμένος, ὅστις παρευρέθη εἰς γυμνάσια τῶν προυσσιακῶν σωμάτων, θέλει ὄμολογήσει εὐκόλως, ὅτι ἡ κατηγορία αὕτη δὲν ἔχει κάμμιαν βάσιν καὶ ὅτι οἱ ἐλιγμοὶ καὶ αἱ κινήσεις αὐτῶν εἶναι ἵσως ἀπεναντίας λίαν προϋπολογισμένοι καὶ συμμετρικοί.

Ἡ ἑθνικὴ φρουρὰ παρουσιάζει μεγάλα πλεονεκτήματα εἰς τὴν Προυσσίαν. Οποῖα πλεονεκτήματα, ὅποιας ὠφελεῖται παρουσιάζει

κατὰ γενικὸν τρόπον πᾶσα ἑθνικὴ φρουρά, τίς εἶναι δὲ κατελληλότερος διοργανισμὸς αὐτῆς διὸ ἐν Κράτος, εἶναι ζητήματα σπουδαῖα, τῶν ὅποιων ἡ λύσις ὑπερβαίνει τὰς δυνάμεις μας, παρατηροῦμεν μόνον, ὅτι ἡ πολιτικὴ καὶ στρατιωτικὴ ἐνὸς Κράτους κατάστασις, τὰ δύο τῆς κοινωνίας στοιχεῖα, πρέπει νὰ συνδέωνται μεταξύ των διὰ τῆς ἑθνικῆς φρουρᾶς, ἀπάραλλακτα ως συνδέονται οἱ λίθοι θελου διὰ τοῦ φυράματος τῆς ἀμυνοκονίας.

N. M.